ለኢዮሣፍጥም ብዙ ብልጥፃናና ክብር ነበረው፤ ለአክዓብም ኃብቻ ሆነ።

- 2 ፤ ከጥቂት ዓመት በኋላም ወደ አክዓብ ወደ ሰማርያ ወረደ። አክዓብም ለእርሱና ከእርሱ *ጋ*ር ለነበሩት ሕዝብ ብዙ በንችንና በሬዎችን አረደ፥ ከእርሱም *ጋ*ር ወደ ሬማት ዘገለዓድ ይሄድ ዘንድ አባበለው።
- 3 ፤ የእስራኤልም ንጉሥ አክዓብ የይሁዳን ንጉሥ ኢዮሣፍጥን። ከእኔ ጋር ወደ ሬማት ዘገለዓድ ትሄዳለህን? አለው። እርሱም እኔ እንደ አንተ ነኝ፥ ሕዝቤም እንደ ሕዝብህ ናቸው፤ በሰልፍም ከአንተ ጋር እንሆናለን ብሎ መለሰለት።
- 4 ፤ ኢዮሣፍተም የእስራኤልን ንጉሥ። የእባዚአብሔርን ቃል አስቀድመህ ትጠይቅ ዘንድ እለምንሃለሁ አለው።
- 5 ፤ የእስራኤልም ንጉሥ ነቢያቱን አራት መቶ ሰዎች ሰብስቦ። ወደ ሬጣት ዘገለዓድ ለሰልፍ ልሂድን? ወይስ ልቅር? አላቸው። እንርሱም። እግዚአብሔር በንጉሡ እጅ አሳልፎ ይሰጣታልና ውጣ አሉት።
- 6 ፤ ኢዮሣፍጥ ባን። እንጠይቀው ዘንድ የእባዚአብሔርን ነቢይ የሆነ ሴላ ሰው በዚህ አይገኝምን? አለ።
- 7 ፤ የእስራኤልም ንጉሥ ኢዮሣፍጥን። እግዚአብሔርን የምንጠይቅበት አንድ ሰው አለ፤ ነገር ግን ሁል ጊዜ ክቃ እንጂ ከቶ መልካም ትንቢት አይነግርልኝምና እጠላዋለሁ፤ እርሱም የይምላ ልጅ ሚክያስ ነው አለው። ኢዮሳፍጥም። ንጉሥ እንዲህ አይበል አለው።
- 8 ፤ የእስራኤልም ንጉሥ አንድ ጃንደረባ ጠርቶ። የይምላን ልጅ ሚክያስን ፈጥነህ አምጣው አለው።
- 9 ፤ የእስራኤል ንጉሥና የይሁዳ ንጉሥ ኢዮሳፍጥ ልብሰ መንግሥት ለብሰው በሰማሪያ በር መግቢያ አጠንብ በአደባባይ በዙፋኖቻቸው ላይ ተቀምጠው ነበር፤ ነቢያትም ሁሉ በፊታቸው ትንቢት ይናንሩ ነበር።
- 10 ፤ የክንዓና ልጅ ሰዴቅያስም የብረት ቀንዶቸ ሥርቶ። እግዚአብሔር እንዲህ ይላል። ሶሪያውያንን እስኪጠፉ ድረስ በእነዚህ ትወ*ጋ*ለህ አለ።
- u ፤ ነቢያትም ሁሉ። እግዚአብሔር በንጉሥ እጅ አሳልፎ ይሰጣታልና ወደ ሬጣት ዘገለዓድ ሂድና ተከናወን እያሉ እንዲሁ ትንቢት ይናንሩ ነበር።
- 12 ፤ ሚክያስንም ሊጠራ የሄደ መልእክተኛ። እነሆ፥ ነቢያት በአንድ አፍ ሆነው ለንጉሥ መልካም ይናገራሉ፤ ቃልህም እንደ ቃላቸው እንዲሆን መልካም እንድትናገር እለምንሃለሁ አለው።
- 13 ፤ ሚክያስም። ሕያው እግዚአብሔርን! አምላኬ የሚለውን እርሱን እናገራለሁ አለ።
- 14 ፤ ወደ ንጉሡም በመጣ ጊዜ ንጉሡ። ሚክያስ ሆይ፥ ወደ ሬጣት ዘገለዓድ ለሰልፍ እንሂድን? ወይስ እንቅር? አለው። እርሱም። ውጣ፥ ተከናወን፤ በእጅህም አልፈው ይሰጣሉ አለ።
- 15 ፤ ንጉሡም። በእግዚአብሔር ስም ከእውነት በቀር እንዳትነባረኝ ስንት ጊዜ አምልሃለሁ? አለው።
- 16 ፤ እርሱም። እስራኤል ሁሉ ጠባቂ እንደሴሳቸው በንች በተራሮች ላይ ተበትነው አየሁ፤ እግዚአብሔርም። ለእነዚህ ጌታ የሳቸውም፥ እያንዳንዱም በሰላም ወደ ቤቱ ይመለስ አለ ብሎ ተናገረ።
- <u>17 ፤ የእስራኤልም ንጉሥ ኢዮሣፍጥን። ክፉ እንጂ መ</u>ልካም ትንቢት አይናገርልኝም አላልሁህምን? አለው።
- 18 ፤ ሚክያስም አለ። እንግዲህ የእግዚአብሔርን ቃል ስሙ፤ እግዚአብሔር በዙፋኑ ተቀምጦ፥ የሰማይም ሥራዊት ሁሉ በቀኙና በግራው ቆመው አየሁ።
- 19 ፤ እግዚአብሔርም። ወጥቶ በሬጣት ዘገለዓድ ይወድቅ ዘንድ የእስራኤልን ንጉሥ አክዓብን የሚያታልል ማን ነው? አለ። አንዱም እንደዚህ፥ ሴላውም እንደዚያ ያለ ነገር ተናገረ።
- 20 ፤ መንፈስም መጣ፥ በእግዚአብሔርም ፊት ቆሞ። እኔ አታልለዋለሁ አለ። እግዚአብሔርም። በምን? አለው።
- 21 ፤ እርሱም። ወጥቼ በነቢያቱ ሁሉ አፍ ሐሰተኛ *መ*ንፈስ እሆናለሁ አለ። እግዚአብሔርም። ታታልለዋለህ፤ ይቀናሃል፤ ውጣ፥ እንዲህም አድርግ አለ።
- 22 ፤ አሁንም፥ እነሆ፥ እግዚአብሔር በእነዚህ በነቢያትህ አፍ ሐሰተኛ መንፈስን አድርሳአል፤ እግዚአብሔርም በአንተ ላይ ክፉ ተናግሮብሃል።
- 23 ፤ የክንዓናም ልጅ ሴኤቅያስ ቀረበ፥ ሚክያስንም በጥፊ መታውና። የእግዚአብሔር መንፈስ ከአንተ *ጋ*ር ይናገር ዘንድ በምን መንገድ ከእኔ አለፈ? አለ።
- 24 ፤ ሚክያስም። እነሆ፥ በዚያ ቀን ልትሸሸባ ወደ እልፍኝህ ስትሄድ ታያለህ አለ።
- 25 ፤ የእስራኤልም ንጉሥ። ሚክያስን ውሰዱ፥ ወደ ከተጣይቱም አለቃ ወደ አሞን፥ ወደ ንጉሡም ልጅ ወደ ኢዮአስ መልሳቸሁ።
- 26 ፤ ንጉሥ እንዲህ ይላል። በደኅና እስከመለስ ድረስ ይህን ሰው በግዞት አኑሩት፥ የመከራም እንጀራ መግቡት፥ የመከራም ውኃ አጠጡት በሉ አለ።
- 27 ፤ ሚክያስም። በደህና ብትመለስ እግዚአብሔር በእኔ የተናገረ አይደለም አለ። ደግሞም። እናንተ ሕዝብ ሁሉ፥

ስሙኝ አለ።

- 28 ፤ የእስራኤል ንጉሥና የይሁዳ ንጉሥ ኢዮሣፍጥ ወደ ሬጣት ዘገለዓድ ወጡ።
- 29 ፤ የእስራኤል ንጉሥም ኢዮሣፍጥን። ልብሴን ለውጬ ወደ ሰልፍ እባባለሁ፤ አንተ ግን ልብስህን ልበስ አለው። የእስራኤልም ንጉሥ ልብሱን ለወጠ፥ ወደ ሰልፍም ነበ።
- 30 ፤ የሶርያም ንጉሥ የሰረገሎቹን አለቆች። ከእስራኤል ንጉሥ በቀር ትንሽ ቢሆን ወይም ትልቅ ከጣናቸውም *ጋ*ር አት*ጋ*ጠሙ ብሎ አዝዞ ነበር።
- 3፤ ፤ የሰረገሎችም አለቆች ኢዮሣፍጥን ባዩ ጊዜ። የእስራኤል ንጉሥ ነው አሉ፥ ሊጋጠሙትም ከበቡት፤ ኢዮሣፍጥ ግን ጮኸ፥ እግዚአብሔርም ረዳው፥ አምላኩም ከእርሱ መለሳቸው።
- 32 ፤ የሰረገሎቹም አለቆቸ የእስራኤል ንጉሥ እንዳልሆነ ባዩ ጊዜ እርሱን ከማሳደድ ተመለሱ።
- 33 ፤ አንድ ሰውም ቀስቱን በድንገት ገትሮ የእስራኤልን ንጉሥ በጥሩሩ መጋጠሚያ በኩል ሳምባውን ወጋው። ሰረጋለኛውንም። ተወግቻለሁና እጅህን ግታ ከሰልፍም ውስጥ አውጣኝ አለው።
- 34 ፤ በዚያም ቀን ሰልፍ በረታ፤ የእስራኤልም ንጉሥ በሶሪያውያን ፊት እስከ ጣታ ድረስ በሰረባላው ላይ ራሱን ይደባፍ ነበር፤ ፀሐይም በገባ ጊዜ ሞተ።